

Julgest tahhan tunnistada, Reinowadder on üks war-
 ras, rõwel ja mõrtsukas, kes — kudda kõik kotto
 koggund issandad siin Meadwad — ei mingisugguse
 üllekohto tö jures ei läbbe kohluma. Üsna kui wal-
 mis wõllarog rõwib ja warrastab ta luggupidda-
 mata, mis ial ette juhtub. Kellegile ei näita ta ar-
 mastust egga austust! Ühhe raswase suutäie pärrast
 unustab ta ni hästi isse ennese kui kuñinga ja kõige
 sure issandade au ärra ja panneb riigi seadused
 üsna naeruks. Ja, jah! ma rāgin tōt. Esake endale
 kulutada, mis tanso ta eile jänēsēle, meie wagga
 mehhele teggi. Siin aus mees isse seisab, kes ei
 sõna egga töga kellegile wigga ei olle teinud. Ei
 ükski mu ellaw loom, kui Juñjala sunnitaw Reino-
 wadder olleks usaldanud kettel rahho aeal ni julgest
 kuñinga kässō wadto efsida; agga kuulge mis rebbane
 teggi. Teina moondas enast korraga waggaks meh-
 heks, lubbas jänēsēle teina loowisfild õppetada ja
 aega möda kõstriks teha; siis istus kullile mahha ja
 tõutas wallelikko keelega jänēsēle jutlustamist õppe-
 tada. Jänēs kulas kui lambatallele, kõrwad konkus,
 kelmi jutlust; seal largas Reinowadder äkkitselt maast
 üllesē, wöttis jänēsēle küüsilē ja sassis ning purrestas
 laitmata mehhele irmsal kombel, et ello ots kätte
 kippus. Onne kohhal tullin koggemata lusides sedda
 teed, kuulsin mehhe lühhele pilli ja pannin imēks,
 et kissa tõustes korraga otsa lõpēs. Liggemalē as-
 tudes nāggin teina luggu; Reinowadder olli parrajast

tō kallal, piddas ammaštega jänēsēle kraest kinni ja rap-
 putas mehhelest et abbe wārrisēs ja ing rindo kinni jäi.
 Põlles ma warmalt appi jõudnud, siis olleks ta meie
 rahhopiddaja, sõariistata mehhe kõrri mahha murd-
 nud ja tošsu wälja wõtnud. Seal seisab wagga
 jänēs! Teie wõite ta wārsfid awo nāhha mis Rei-
 nowadder eile krimustanud. Aus kuñingas! kui teie
 sesuggust mõrtsuka tööd sallite, sõna lausumata säh-
 herdusi kurja kombeid kannatate, ja kui teie, sured
 issandad ühheškoos, sellega leppite, et sešnane warras
 ja rõwel awwalikkult kuñingrigi rahho riklub ja sea-
 dust teotab: siis sate teie tõeste, aus kuñingas, ja
 sawad teie lapsed ning järreltullesjad weel laugel
 tulleswal päiwil kõigest rahwast, kes õigust ning õiguse-
 mõistmist armastawad waljo laitust kuulda. —
 „Ja, jah, se on selge tõšsi, et Reinowadder ial hād
 ei tee,“ ütles hunt. „Teina üllekohtuse surm olleks
 iggaühhe rahho ning waitse ello armastajale üks tõš-
 sine eiduse kingitus. Peakš teinale ka täna jälle an-
 deks antama, siis same meie nāggema, et weel mõnda
 meest teina läbbi kimpo langeb, kes täñini sedda unē-
 nāos ei olle mõttelnud.“

Rebbase lellepog määr, kes seie sadil süggawas
 mõttes seisnud, tõstis nüüd juttu ja rākis julge, lad-
 dusa sõnaga Reinowadderile wabbandusēks, ehk ta kül
 isse lelle nurjatunud kombel selgest tundis. „Lāne
 lamba issand!“ ütles ta wilto filmi hundi peale wa-
 dates: „tulletage meele mis waña sõna ütles: Waen-